

[Ragnhild Andersen.]

jeg tænker her bl. a. på den udtalelse, som den nuværende højtærede statsminister, hr. Hans Hedtoft, bragte i radiovalgtalen. Jeg beder om den højtærede formands til-ladelse til et par korte citater. Den højtærede statsminister sagde her, at

„vore modstandere taler om „overdådig“ folkepension. Vort forslag til-sigter en gradvis overgang til en årlig pension for et ægtepar på ca. 5 000 kr. og for enlige ca. 3 300 kr., regnet efter det nugældende prisniveau. Synes De, det er overdådigt?“, spørger den højtærede statsminister. „Det gør jeg heller ikke!“, svarer han.

Nej, 5 000 kr. og 3 300 kr. anses ikke for overdådigt, men når man så i dag diskuterer folkepensionen, ja, så drejer det sig om en lille kontant eengangsydelse på 100 og 150 kr., som intet rører ved principperne i den utilfredsstillende lovgivning. Synes De, det er overdådigt? kunne jeg have lyst til at spørge den højtærede statsminister; jeg synes, det er under al kritik, at man ikke når længere. Regeringens forslag rører ikke ved noget af alt det, man har givet løfte om.

Men det var jo ikke alene regeringspartiet af i dag, der gav løfter; venstres valgmanif-est giver udtryk for det samme. Jeg har her venstrebladet „Liberal Orientering“, der uddeles i København. Hvad kræver man ikke heri? Man skriver i en artikel om folkepensionen:

„Endelig — og herom synes der ud-bredt enighed — må der peges på, at en udjævning af de forskellige satser, der anvendes på landet, i købstæderne og i hovedstaden, må finde sted.“

Det forekommer mig, at også denne ud-talelse i venstres valgavis må være forplig-tende for den optræden, man lægger for dagen overfor dette lovforslag, og dog i hvert tilfælde må indebære, at man udtryk-ker sympati for de tanker, der er kommet til udtryk i det af mit parti stillede forslag. Jeg hørte ikke noget sådant komme frem i det ærede medlem hr. Søren Andersens ind-læg her i dag, men jeg var så heldig, at jeg selv var i stand til at høre den daværende stats-ministers, det ærede medlem hr. Erik Brik-sens, radiovalgtale, og hvad sagde ikke den daværende højtærede statsminister? Jo, han hævdede jo stemmen, da han erklærede,

at man ikke fortsat kunne finde sig i, at denne uretfærdige ordning, denne over-levede ordning, som de forskellige rente-satser i de tre kommunegrupper er, skulle fortsætte, det kunne venstre ikke være med til. Og jeg vil tro, at der vakttes forhåbning, — ja, det gjorde der — hos de gamle med disse udtalelser.

Den konservative valgavis lovede også tryghed i alderdommen. Men siger i en ud-talelse, at det socialdemokratiske forslag er man ikke tilfreds med. Det

„lider af den svaghed,“ siger den konservative valgavis

„at det først er fuldt gennemført om 30 år.“

Og man siger derefter i opråbet:

„Interessen bør samle sig om, hvad der skal ske nu. Det konservative folkeparti er tilhænger af en rimelig folkepensions-ordning, som skal komme alle borgere i landet tilgode, uanset om de er beret-tiget til aldersrente eller ej, men det må ikke ske på bekostning af en for arbejds-lysten skadelig stigning i skattebyrden.“

Med andre ord, de konservatives inter-esse samler sig om, hvad der skal ske nu, og jeg håber, det må få følger for partiets stillingtagen ikke alene til det lovforslag, der ligger her på bordet fra ministerens hånd, men også til det lovforslag, der er fremsat af mit parti, og som netop tilsigter at gå bort fra de uretfærdigheder, der findes i den gæl-dende lovgivning med forskelsbehandling af rentemodtagerne i de tre kommunegrup-per. Jeg mener, det må være forpligtende med de løfter, der er givet af de forskellige politiske partier på dette store og aktuelle område.

Hvad angår det radikale venstre, gav også dette parti i taler og valgmanifeste udtryk for, at man ville gå ind for en ud-jævning af forskellen mellem de tre kom-munegrupper. Det lyder godt at læse i det radikale valgmanifest, at

„der må straks påbegyndes en afvik-ling af den forskel, der er mellem rente-satserne på landet, i købstæderne og i hovedstaden.“

Jeg finder anledning til at udtrykke min glæde over, at det ærede medlem hr. Svend Jørgensen i dag ikke nøjes med at give til-slutning til regeringsforslaget, men yder-mere tilslutter sig de tanker, der ligger til